

Varning!

Har ni någon av följande växter på lotten eller har sett i föreningens område, kontakta styrelsen.

Gör inget själv!

Jättebalsamin

Jättebalsamin kan bli upp till 2,5 meter hög och oftast växer den i stora bestånd. Blommorna är rosa och ibland vita, stjälkarna är grova och ofta rödaktiga. Bladen har sågade kanter, vid basen med skaftade körtlar. Blommorna hänger i fåblommiga knippen och de enskilda blommorna är tre till fyra centimeter långa, med ganska kort spetsig sporre. Arten bedöms som invasiv i Sverige.

Parkslide

Parkslide är en storväxt, 50–250 cm hög, flerårig ört med ett bambuliknande växtsätt. Stjälken är grov, ihålig och något förvedad. Den är ljus grön eller rödbrun, ofta med rödaktiga fläckar och växer upprätt med riklig grenighet. Bladen är brett äggrunda, kala både på över- och undersida och läderartade, 5–15 cm, med tvärt avsatt spets och tvär bas. Den blommar september-oktober med vanligen vita, ibland rosa blommor som växer i glesa, greniga klasar från bladvecken. Arten är invasiv.

Jätteloka

Jättelokan har innan blomning en vegetativ rosett med tre till fyra blad, i ett till flera år beroende på förutsättningarna. I Sverige blir den vanligtvis mellan en och en halv till tre meter hög. Den fem till tio centimeter tjocka ihåliga stjälken har tydliga längsgående räfflor med en gles och styv behåring, stjälken har ofta röda fläckar. Bladen kan bli upp till tre meter breda, men är vanligtvis meterstora med två par fria dubbelt tandade småblad som är utdraget spetsiga. Bladen har kal ovansida och gles behåring på undersidan. Arten är invasiv.

Den växtsaft som jättelokan avger orsakar dessutom, i kombination med solljus, brännskadeliknande symptom. Kraftig hudirritation, rodnad och blåsor är symptom som uppstår. De kan bli både stora och smärtsamma. Hudskadorna kan visa sig först efter 1 till 2 dagar och vara kvar i flera veckor. Tvätta med tvål och vatten och skydda huden mot solljus i cirka en vecka om du fått växtsaft på dig. Även om du inte har fått några symptom bör inte huden utsättas för solljus en tid efter att du fått växtsaft på dig.

Tips på andra invasiva växter – att hantera själv

Parksallad

Parksallaten har gröna bladrosetter och höga blomstjälkar med blå till lila blommor. Bladen kan bli mycket stora under gynnsamma förhållanden, 30 cm långa är inte ovanligt.

Parksallaten har en mycket god spridningsförmåga. Den bildar långa löpare och har täta rotverk, och nya plantor kan växa ut från en liten bit av en rot. Den börjar växa tidigt på våren och täcker effektivt marken under sig, vilket kväver nästan all annan växtlighet. Den sprider sig fort när den etablerats, och bestånden kan bli många hundra kvadratmeter stora. Mängden olika arter på områden där parksallaten växer är mycket begränsad, den är betydligt värre mot andra arter än t.ex. kirskaål.

Kirskaål

Kirskaål kan bli upp till 80 cm hög. De bredbladiga bladen är två gånger 3-fingrade med tandad kant. De små vita blommorna sitter samlade i flockar, och pollineras framförallt avflugor och skalbaggar. Genom krypande jordstam och sina långa rötter blir kirskaål lätt ett svårutrotat ogräs, på sina håll rent av invasivt.

Lupiner

Arten sprider sig snabbt och är vanligt förekommande längs vägar, järnvägar och skräpmark samt i trädgårdar. Blomsterlupin omfattas idag inte av den lagstiftning som rör invasiva främmande arter, men eftersom den är mycket invasiv rekommenderar Naturvårdsverket att man avstår från att plantera den och försöker förhindra att den sprider sig om man har den på sin mark.

Övrigt.

För mer info se Haninge kommuns hemsida för Invasiva Arter.

<https://www.haninge.se/bygga-bo-och-miljo/naturvard-parker/naturvard/invasiva-frammande-arter/>